

การศึกษาเทคนิคและวิธีการฝึกซ้อมขับร้องเพลงสากล
ของพริมาภา กรโรจนชวิน

The Techniques Study and Practice Methods of an
International Music Singing of Phrimaphaa
Khornrojjanachawin

สลิลทิพย์ สุวรรณมณี *¹

Salinthip Suwanmanee *¹

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องศึกษาเทคนิคและวิธีการฝึกซ้อมขับร้องเพลงสากลของพริมาภา กรโรจนชวิน มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) เพื่อศึกษาเทคนิคการขับร้องของพริมาภา กรโรจนชวิน 2) เพื่อศึกษาวิธีการฝึกซ้อมของ พริมาภา กรโรจนชวิน มีขั้นตอนการดำเนินการโดยมีบุคคลข้อมูล คือ พริมาภา กรโรจนชวิน เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของพริมาภา กรโรจนชวิน และตอนที่ 2 เทคนิคและวิธีการฝึกซ้อมขับร้องเพลงสากลของพริมาภา กรโรจนชวิน

จากผลการศึกษาพบว่า 1) เทคนิคในการร้องเพลงนั้นมีหลายเทคนิคมาก มีทั้งเสียงสูง เสียงกลางและเสียงต่ำ การหายใจ ความหนัก-เบาของการใช้เสียงซึ่งทุกเทคนิคควรที่จะต้องเรียนเพื่อความเข้าใจมากขึ้น แต่เรื่องที่ทำให้ความสำคัญมากที่สุดในการขับร้องเพลงสากลคือเทคนิคการออกเสียงภาษาอังกฤษและการรู้ความหมายในบทเพลงเพราะพื้นฐานของการขับร้องเพลงสากล คือการออกเสียงที่

* corresponding author, email : windowstv@hotmail.com

¹ นักศึกษาวិทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

¹ Student's College of Music, Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ชัดเสมือนว่าเราเป็นเจ้าของภาษาและต้องรู้ความหมายในบทเพลงที่จะร้อง เพราะจะต้องเข้าใจอารมณ์ของเพลง และ 2) การฝึกซ้อมการร้องสำหรับนักร้องควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการทำงานของกล้ามเนื้อและอวัยวะต่าง ๆ ที่ใช้ในการขับร้องได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะการวอร์มเสียง ควรทำการวอร์มเสียงเป็นประจำ เพราะจะช่วยในการพัฒนาเส้นเสียง ทำให้การฝึกซ้อมและการขับร้องมีคุณภาพและสามารถพัฒนาไปได้อย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ : ขับร้องเพลงสากล / วิธีการฝึกซ้อม / ปริมาณ ภาระงาน

Abstract

Research on techniques study and practice methods of an international music singing of Phrimaphaa Khornrojjanachawin, which research points to 1) Study techniques of Phrimaphaa Khornrojjanachawin's singing 2) Study practice methods of Phrimaphaa Khornrojjanachawin. There are steps by data person is Phrimaphaa Khornrojjanachawin. The tool used for conducting the research was an interview form; Part 1 is general information of Phrimaphaa Khornrojjanachawin and Part 2 is techniques and practice methods of singing an international music of Phrimaphaa Khornrojjanachawin.

The results of the study, it was found 1) There are many techniques in singing, which is high, middle, and low range, breathing, accent and release of sounding that all of techniques have to learn for more understanding but the matter that is most important of an international music singing is techniques of English pronunciation and understand the meaning of songs because basic of the international music singing that is a clearly pronunciation as we are a native speaker and know the meaning of the song that is going to sing, because we

have to understand in the music emotion and 2) singing practice for vocalists, should have a good understanding of the systems of muscles and organs that used in singing, especially the vocal warm-up, the singers must to do warm-up very often because it will help in the development of the vocal cords and make the practicing and singing will be of high quality and can be continually developed.

Keywords: International Music Singing / Practice Methods / Phrimaphar Khornrojjanachawin

บทนำ

ดนตรี เป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น โดยสร้างสรรค์จากการเลียนแบบเสียงจากธรรมชาติและการสร้างสรรค์จากจินตนาการของตนเอง ดนตรีนอกจากจะใช้เพื่อความบันเทิงแล้วยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา มนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังพระราชดำริฯพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งมีใจความตอนหนึ่งว่า “การดนตรีเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่สามารถก่อให้เกิด ความปิติ ความสุข ความยินดี ความพอใจได้มากที่สุด หน้าที่ของนักดนตรีนั้นคือ ทำให้ผู้ฟังเกิดความพอใจ ความครึกครื้น ความอดทน ความขยัน มีความเข้มแข็ง และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน คือนอกจากจะสร้างความบันเทิงแล้ว ควรแสดงในสิ่งจะเป็นทางสร้างสรรค์ เช่น ชักนำให้เป็นคนดีด้วย” (กองแก้ว ตติยภัค, 2560)

การร้องเพลง หรือ การขับร้อง คือการทำให้เกิดเสียงดนตรีจากเสียงและเสริมด้วยถ้อยคำทั้งระบบเสียงสูงต่ำและจังหวะ คนที่ขับร้องเพลงเรียกว่านักร้อง และนักร้องจะแสดงการขับร้องเพลง ซึ่งอาจจะร้องแบบอะแคปเปลลา (ร้องโดยไม่ใช้ดนตรี) หรือมีนักดนตรี เครื่องดนตรีประกอบ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องดนตรีตัวเดียวหรือเต็มวง การร้องนั้นส่วนใหญ่จะร้องร่วมการแสดงกับนักดนตรีกลุ่มอื่น ไม่ว่าจะเป็น

กลุ่มคอรัสที่ร้องในเสียงที่แตกต่างกัน หรือกลุ่มนักเล่นดนตรี อย่างเช่นวงร็อค เป็นต้น การขับร้องของนักร้อง หรือนักร้องประสานเสียง ควรพัฒนาเทคนิคการขับร้อง เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ ตั้งแต่การวางท่าทางที่ถูกต้อง การใช้ลมอย่างสมบูรณ์ การเปล่งเสียงที่ถูกวิธี ซึ่งพื้นฐานเหล่านี้จะช่วยให้ผู้ร้องมีเทคนิคการร้องที่ดีป้องกันการร้องเพี้ยน ซึ่งจะทำให้เจ็บคอ เจ็บกล้ามเนื้อ จนไปถึงไม่สามารถร้องเพลงได้ การร้องเพลงนั้นอาจร้องแบบไม่เป็นทางการ ร้องเพื่อความบันเทิง อย่างเช่นร้อง ระหว่างการอาบน้ำ ร้องคาราโอเกะ หรือในบางกรณีร้องอย่างเป็นทางการ เช่น ร้องในระหว่างพิธีทางศาสนา หรือนักร้องอาชีพร้องเพื่อแสดงบนเวทีหรือร้อง ในสตูดิโอ การร้องที่มีทักษะสูงหรือร้องในระดับอาชีพ มักจะต้องอาศัยความสามารถ แต่กำเนิด การเรียนการสอน และการฝึกฝน นักร้องมืออาชีพจะสร้างหนทางสู่อาชีพ ด้วยการเป็นนักร้องในแนวเพลงต่าง ๆ อย่างเช่น นักร้องคลาสสิก นักร้องร็อค พวกเขาต้องฝึกทักษะการร้องในแนวเพลงนั้น ทั้งจากครูสอนร้องหรือโค้ชร้อง ในอาชีพของพวกเขา การเริ่มต้นอาชีพนักร้องหรือนักดนตรีนั้น สิ่งแรกที่นักดนตรี อาชีพหลายท่านแนะนำ คือ เตรียมความพร้อม การเตรียมพร้อมมีตั้งแต่การฝึกซ้อม ซึ่งต้องเริ่มจากการหาเพลงฟังหลากหลายแนว ไปตามร้านอาหาร ร้านเหล้า เพื่อศึกษาเพลงที่นักร้องหรือนักดนตรีอาชีพเล่น จากนั้นเริ่มฝึกซ้อมอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการปฏิบัติ และควรรหาช่องทางในการเผยแพร่ผลงาน ของตนเองสู่สาธารณชน หรือสื่อสังคมออนไลน์

พริมาภา กรโรจนชวิน นักร้องยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย ประจำปี 2552 ถ้วยพระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (KPN AWARD Thailand Singing Contest 2009) และมีผลงานด้านการร้องเพลงมาอย่างต่อเนื่อง เช่น ร้องเพลง ประกอบภาพยนตร์ Beauty and The Beast, Alice in Wonder land และ ภาพยนตร์จากค่าย Disney อีกหลายเรื่อง และยังเป็นหนึ่งในนักแสดงนำละครเพลง Miss Saigon อีกทั้งได้ร่วมแสดงคอนเสิร์ตของศิลปินไทยและต่างประเทศหลายครั้ง ด้วยกัน อาทิ In Love Concert The Unforgettable Love Song ทั้งยังได้รับเลือกจาก เดวิด ฟอสเตอร์ นักแต่งเพลงและโปรดิวเซอร์มือทองที่ประสบความสำเร็จ

ที่สุดคนหนึ่งของโลก และมีเพลงฮิตติดอันดับโลกชาร์ตเพลงโลกมากมาย ให้ร่วมแสดงในงาน David Foster And Friends Live in Bangkok เมื่อปี 2557 ปัจจุบันพริมาภา กรโรจนชวิน เป็นที่ปรึกษาภาควิชาขับร้อง ให้กับสถาบันดนตรีเคพีเอ็น อีกทั้งเป็นศิลปินแนวเพลงสากล ที่มีชื่อเสียงและเป็นคนสำคัญของวงการเพลงสากล ด้วยความเป็นนักร้องเพลงสากลที่มีความเป็นเอกลักษณ์ มีความโดดเด่นทางด้านน้ำเสียง อารมณ์ การขับร้อง ผลงานเป็นที่ชื่นชอบของผู้ฟังอย่างมาก สมควรนำไปใช้เป็นต้นแบบในการฝึกหัดขับร้องเพลงสากล สำหรับเยาวชนที่สนใจ ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเทคนิควิธีการขับร้องของ พริมาภา กรโรจนชวิน เพื่อเป็นความรู้ในด้านการศึกษาด้านคีตศิลป์ตามลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเทคนิคการขับร้องเพลงสากลของพริมาภา กรโรจนชวิน
2. เพื่อศึกษาวิธีการฝึกซ้อมขับร้องเพลงสากลของพริมาภา กรโรจนชวิน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีบุคคลข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาคือ พริมาภา กรโรจนชวิน และใช้ระยะเวลาในการศึกษางานครั้งนี้ในปีการศึกษา 2562 เป็นเวลา 1 ปีการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของพริมาภา กรโรจนชวิน และตอนที่ 2 ข้อมูลเทคนิคการขับร้องและวิธีการฝึกซ้อมขับร้องเพลงสากลของพริมาภา กรโรจนชวิน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือมีดังนี้ 1) ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเทคนิคและวิธีการฝึกซ้อมขับร้องเพลงสากล 2) สร้างแบบสัมภาษณ์ 3) นำเครื่องมือฉบับร่างส่งอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบให้

คำแนะนำและแก้ไข จากนั้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและความถูกต้องความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยติดต่อพริมาภา กรโรจนชวิน ศิลปินผู้เชี่ยวชาญด้านการขับร้องเพลงสากล เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ มีการนัดหมายวัน เวลาผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกมาวิเคราะห์เนื้อหา โดยจำแนกประเภทข้อมูล และสรุปอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย พร้อมข้อเสนอแนะในประเด็นที่สำคัญ

ผลการวิจัย

1. เทคนิคการขับร้องเพลงสากลของพริมาภา กรโรจนชวิน

เทคนิคการร้องเพลงมีหลากหลายเทคนิคมาก มีทั้งการร้องเพลงที่มีเสียงสูง เสียงกลาง เสียงต่ำ เทคนิคการเปล่งเสียงร้องที่ถูกต้อง การวอร์มเสียงก่อนร้องเพลง การฝึกร้องโน้ตบันเสียงต่าง ๆ รวมไปถึงการฝึก Arpeggio ด้วยเพราะสามารถช่วยให้การร้องโน้ตมีความแม่นยำ และได้ยินเสียงคอร์ดต่าง ๆ ชัดเจนขึ้น เทคนิคการควบคุมอวัยวะต่าง ๆ ในการร้องเพลง นักร้องทุกคนควรต้องควบคุมอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ ควรฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอเพื่อไม่ให้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ มีอาการเกร็ง และเทคนิคการเปิดช่องคอจะช่วยทำให้นักร้องไม่ต้องเกร็งคอโดยเปลี่ยนจุดโฟกัสในการร้องเพลงเป็นที่หน้าท้อง ซึ่งจะทำให้การร้องเพลงมีความสบายมากขึ้นและไม่เกร็ง อีกทั้งการเลือกบทเพลงควรเลือกจากบุคลิกของตนเอง ไม่เลือกตามความนิยม ณ ขณะนั้น การมีเทคนิคในการร้องเพลงจึงมีความสำคัญมากสำหรับการร้องเพลง เพราะหากไม่ทราบเทคนิคเหล่านี้จะเกิดปัญหาและอาการบาดเจ็บของเส้นเสียงในการร้องเพลงได้ ดังนั้นการร้องเพลงที่ถูกต้องและมีเทคนิคที่ดีนั้นควรศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการร้อง เทคนิคเสียง

สำหรับการร้องเพลงมีรายละเอียดค่อนข้างมาก แต่ทุกคนสามารถพัฒนาได้หากมีการฝึกฝนที่ถูกต้อง และขึ้นอยู่กับความจริงจัง ความต่อเนื่องของผู้สนใจ

2. วิธีการฝึกซ้อมการขับร้องเพลงสากลของพริมาภา กรโรจนชวิน

วิธีการฝึกซ้อมเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับการร้องเพลงและสำคัญมากสำหรับนักดนตรีเพราะจะช่วยให้นักดนตรีมีความเชี่ยวชาญชำนาญต่อการปฏิบัติเครื่องดนตรีนั้น ๆ การฝึกฝนกล้ามเนื้อ เพื่อใช้ควบคุมเทคนิคต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ และการฝึกร้องเพลงจำเป็นมากที่ต้องฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ มีวินัยในการฝึกซ้อมเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการวอร์มเสียง ควรวอร์มเสียงเป็นประจำ เพราะจะช่วยพัฒนาเส้นเสียง ซึ่งต้องเรียนอย่างจริงจังกับผู้สอนที่มีประสบการณ์ เพราะผู้สอนสามารถบอกวิธีการฝึกซ้อมในการใช้เสียงที่ให้มีคุณภาพที่ดี โดยไม่ทำลายเส้นเสียงให้ผู้เรียนได้ สำหรับการฝึกซ้อมช่วงโน้ตเสียงสูง ควรฝึกช่วงเสียงที่เป็น เสียงสูงให้มากเป็นพิเศษ เพราะจะช่วยทำให้การร้องเสียงสูงมีความแข็งแรงและมีคุณภาพเสียงที่ดีขึ้น และการควบคุมลมและอวัยวะต่าง ๆ ในการร้องควรฝึกซ้อมให้เป็นประจำ เพื่อให้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ เกิดความเคยชิน ดังนั้นนักร้องควรที่จะเข้าใจเกี่ยวกับอวัยวะที่ใช้ในการร้องเพลงได้เป็นอย่างดี เพราะจะทำให้การฝึกซ้อมมีคุณภาพและสามารถพัฒนาต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง ส่วนประเด็นการฝึกซ้อมร้องเพลงเพื่อการแข่งขันมีแนวทาง 4 ข้อคือ 1) คือการเลือกเพลง 2) คือการพักผ่อนต้องพักผ่อนให้เยอะ 3) ตีความหมายของเพลง 4) คู่มือของเวทีหรือรายการที่จะแข่งขัน เช่น เน้นเสียงร้อง หรือเน้นการแสดงออกบนเวที ดังนั้นการทราบเวทีต่าง ๆ จะช่วยให้การฝึกซ้อมมีทิศทางมากยิ่งขึ้น

อภิปรายผล

การอภิปรายผลเรื่องการศึกษาเทคนิคและวิธีการฝึกซ้อมขับร้องเพลงสากลของพริมาภา กรโรจนชวิน มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1) เทคนิคการขับร้องเพลงสากลของพริมาภา กรโรจนชวิน มีหลายเทคนิค มีทั้งเสียงสูง เสียงกลางและเสียงต่ำ การหายใจ ความหนัก-เบาของการใช้เสียง

ซึ่งทุกเทคนิคควรที่จะต้องเรียนเพื่อความเข้าใจมากขึ้น แต่เรื่องที่ยากให้มีความสำคัญมากที่สุดในการขับร้องเพลงสากลคือ เทคนิคการออกเสียงภาษาอังกฤษและการรู้ความหมายในบทเพลง เพราะพื้นฐานของการขับร้องเพลงสากล คือการออกเสียงที่ชัดเจนเหมือนว่าเราเป็นเจ้าของภาษาและต้องรู้ความหมายในบทเพลงที่จะร้องเพราะเราจะต้องเข้าใจอารมณ์ของเพลง เพลงทุกเพลงมักมีความหมายซ่อนอยู่ ดังนั้นจะต้องเข้าใจความหมายของเพลงนั้นก่อน เมื่อเข้าใจความหมายแล้วต้องสื่อความหมายนั้นผ่านบทเพลง หากสามารถสื่อความหมายได้แล้วก็จะทำให้การร้องเพลงนั้นน่าฟังยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตตินันท์ ชินสำราญ (2560) กล่าวว่า ในการถ่ายทอดบทเพลงร้องศิลป์ ผู้ขับร้องจึงจำเป็นต้องมีทักษะขั้นสูงทั้งทางด้านดนตรีและภาษาในด้านดนตรีต้องเป็นผู้ที่มีความเข้าใจรายละเอียดทางดนตรีจนสามารถถ่ายทอดความรู้สึกออกมาทางเสียงร้องได้อย่างงดงาม ในด้านภาษาต้องมีทักษะในการทำความเข้าใจตีความและถ่ายทอดเรื่องราวในบทกวีเพื่อสื่อสารให้ผู้ฟังรู้สึกคล้อยตามได้อย่างมีศิลปะ กระบวนการออกเสียงคำร้องเป็นกระบวนการที่เป็นตัวชี้วัดว่าผู้ขับร้อง สามารถถ่ายทอดเรื่องราวได้ดีเพียงใด ตัวชี้วัดเบื้องต้นซึ่งถือเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญที่สุดคือความถูกต้องชัดเจนของภาษา เพราะการถ่ายทอดเรื่องราวในภาษาใดก็ตาม ผู้ขับร้องต้องสามารถออกเสียงคำร้องในภาษานั้น ๆ ได้อย่างไม่ผิดเพี้ยน เพื่อคงความหมายของคำร้องไว้ให้สมบูรณ์ที่สุด ทักษะทางการออกเสียงคำร้องจึงเป็นสิ่งที่ผู้ขับร้องทุกคนควรจะต้องศึกษาและฝึกปฏิบัติให้เชี่ยวชาญ เพื่อให้การออกเสียงคำร้องนั้นถูกต้อง ชัดเจน และเป็นธรรมชาติเหมือนเจ้าของภาษา เพราะนอกจากประโยชน์ในเรื่องการสื่อสารแล้ว ความไพเราะของการออกเสียง คำร้องเป็นอีกหนึ่งหัวใจหลักที่ช่วยสร้างเสน่ห์ให้กับเสียงร้อง และเพิ่มสุนทรียะให้กับการรับฟังบทเพลงร้องทุกลีลา

2) วิธีการฝึกซ้อมของพริมาภา กรโรจนชวิน การฝึกซ้อมดนตรีถือเป็นหัวใจหลักของการแสดงดนตรีทุกประเภทและมีความสำคัญมากสำหรับนักดนตรี เพราะจะช่วยทำให้นักดนตรี มีความเชี่ยวชาญและชำนาญต่อการปฏิบัติเครื่องดนตรีชนิดนั้นๆ และโอกาสที่จะผิดพลาดมีน้อย นักร้องจึงควรที่จะมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ

การทำงานของกล้ามเนื้อและอวัยวะต่าง ๆ ที่ใช้ในการขับร้องได้เป็นอย่างดี จึงจะทำให้การฝึกซ้อมและการขับร้องมีคุณภาพและสามารถพัฒนาไปได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้อาจยังต้องอาศัยจินตนาการและการตีความอย่างสมเหตุสมผล ร่วมกับเทคนิคการขับร้อง รวมถึงบริบทสิ่งแวดล้อมของบทเพลงนั้น ๆ เพื่อให้สามารถถ่ายทอดออกมาได้ตรงตามบทเพลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิชัย เลี่ยมทอง (2555) กล่าวว่า “การฝึกซ้อมดนตรีให้เกิดความก้าวหน้าและมีความชำนาญนั้น เป็นการฝึกฝนกล้ามเนื้อ เพื่อใช้ควบคุมเทคนิคการบรรเลงเครื่องดนตรีให้เกิดความเชี่ยวชาญที่ต้องการความสม่ำเสมอในการฝึกซ้อม” จากประโยคดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการฝึกซ้อมดนตรีเพื่อให้เกิดความชำนาญนั้น จำเป็นที่จะต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและใช้ระยะเวลาในการซ้อมจนชำนาญ ในการขับร้องก็เช่นกัน อีกทั้งในการขับร้อง ยิ่งอาจจำเป็นต้องอาศัยเวลาที่มากขึ้น เนื่องจากความแข็งแรงและลักษณะทางกายภาพทางร่างกายของแต่ละบุคคล จึงทำให้มีการพัฒนาการที่แตกต่างกัน อีกทั้งการพัฒนาไม่สามารถที่จะฝึกข้ามขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไปได้ จำเป็นต้องพัฒนาอย่างค่อยเป็นค่อยไป ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับวิธีการฝึกซ้อมของ กฤตธัช พิสุทธิวงษ์ (2560) กล่าวว่า การฝึกซ้อมและการตีความที่ดีนั้น ผู้ฝึกจำเป็นต้องมีวินัยในการฝึกซ้อมเป็นอย่างมากโดยเฉพาะ อย่าละเลยการวอร์มเสียงเป็นประจำทุกวัน เพื่อให้ร่างกายยังคงเคยชินกับการร้องเพลงเสมอๆ ดังที่ ลดาวัลย์ อากาศสุวรรณ (2558) กล่าวว่า สำหรับการฝึกซ้อมนั้นควรมีแผนการฝึกซ้อมที่ดี เพราะว่าการขับร้องที่ดีนั้นไม่สามารถฝึกซ้อมได้ในเวลาเพียงไม่กี่วัน ต้องผ่านการเรียนรู้โน้ตเพลงในกรณีของบทเพลงที่ไม่รู้จัก การฝึกซ้อมในเรื่องของเทคนิคต่างๆ และการทำความเข้าใจในเนื้อหา และความหมายของบทเพลง เพื่อที่จะสื่ออารมณ์ออกมาได้ชัดเจน นอกจากนั้นแล้ว ยังต้องฝึกซ้อมร่วมกับนักเปียโน หรือเครื่องดนตรีอื่น ๆ ที่มาร่วมบรรเลงด้วย เช่น ไวโอลิน (Violin) ฟลูท (Flute) กีตาร์ (Guitar) หรือการร้องคู่ (Duet) เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ครูผู้สอนสามารถนำเทคนิคและวิธีการฝึกซ้อมการขับร้องเพลงสากลที่ได้จากงานวิจัยครั้งนี้ไปจัดทำเป็นแผนการสอนในการขับร้องเพลงและพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในด้านทักษะการขับร้องเพลง

บรรณานุกรม

- กิตตินันท์ ชินสำราญ. (2560). งานวิจัยสร้างสรรค์ดุริยางคศิลป์การขับร้องด้วยเทคนิคผสมเสียงพิเศษในเพลงร้องศิลป์ของไทย. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต.
- กฤตชัย พิสุทธิวงษ์. (2560). การฝึกซ้อมและตีความบทเพลงอาเรียของฟิกาโรจากอุปรากรเรื่องเลอทเซดฟิกาโร. วารสารดนตรีและการแสดง. 4(1), 26-27.
- กุลมาศ ลิ้มปทุมวิธานนท์. (2559). การแสดงขับร้องเดี่ยว. วารสารศิลปกรรมศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 4(2), 9-10.
- แก้วกาญจน์ ชื่นเป็นนิจ. (2559). การแสดงขับร้องโดยแก้วกาญจน์ ชื่นเป็นนิจ. วารสารศิลปกรรมศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 4(2), 48-66.
- กองแก้ว ตติยภัค. (2560). อัครศิลป์. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://kongkaew11062503.blogspot.com/> [สืบค้นเมื่อวันที่ 8 มีนาคม พ.ศ.2563].
- ลดาวัลย์ อากาศสุวรรณ. (2558). การเตรียมความพร้อมในการทำการแสดงการขับร้องเพลงคลาสสิก. วารสารดนตรีและการแสดง. 2(1), 77-84.
- อภิชัย เลี่ยมทอง. (2555). หลักสำคัญสำหรับการฝึกซ้อมดนตรีเพื่อประสิทธิภาพสูงสุด. วารสารดนตรีรังสิต, 7(1), 29-39.